

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/88/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521202130
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521202130.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci navrhovateľa: O.. P. T., F.. XX.XX.XXXX, T. H. R. X, T., zast.: G. & H., J..S..Z.., I.Q. P., J. J. D. X, T., O. : XX XXX XXX, proti odporcovi: R. G., F.. XX.XX.XXXX, T. T. X, T., W.. J.Í. - Š., J..S..Z.., J. J. Š. XX, XXX XX T., O.: XX XXX XXX, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.06.2021, č. k. 70C/16/2021-32, jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

II. Odporcovi sa proti navrhovateľovi p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žiadal zriadiť záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre okres: T. R., obec: T., mestská časť H., katastrálne územie: H., a to:

- k bytu č. X, vo vchode: T. X, na X. p. bytového domu T. X, súp. č. XXXX, postaveného na parcele registra „B.“, parcelné číslo: XXXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 428 m², spoluvlastnícky podiel: 1/1,

- k bytu prislúchajúcemu podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti: XXXX/XXXXXX,

- k bytu prislúchajúcemu spoluvlastníckemu podielu k pozemku parcely registra „B.“, parcelné číslo: XXXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 428 m², o veľkosti: XXXX/XXXXXX (ďalej ako „nehnuteľnosti“).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1 a ods. 3, § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 s 2, § 343 ods. 1,2, a 3, § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie zamietajúce rozhodnutie vecne zdôvodnil tým, že navrhovateľ neosvedčil splnenie všetkých procesných podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Na základe listinných dokladov predložených navrhovateľom mal súd prvej inštancie za osvedčenú existenciu práva, ktorému má byť poskytnutá ochrana, a to dlh odporcu voči navrhovateľovi titulom pôžičky vo výške 50 000 eur. Pri posudzovaní preukázania existencie obavy z ohrozenia budúcej exekúcie, prihliadol na to, že navrhovateľ splnenie uvedenej podmienky osvedčoval predovšetkým postojom odporcu ako dlžníka, ktorý sa vyhýba splneniu pohľadávky, keď nereagoval na výzvu navrhovateľa na úhradu dlhu zo dňa 9.11.2020, ktorá mu bola osobne doručená dňa 12.11.2020 na adrese jeho trvalého pobytu, ako i tým, že v prebiehajúcom upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/2199/2020 odporca na totožnej adrese poštové zásielky nepreberá. Súd prvej inštancie mal za to, že navrhovateľom uvádzané správanie sa odporcu síce nasvedčuje tomu, že nemá záujem dobrovoľne splniť pohľadávku, neosvedčuje však bez ďalšieho dôvodnú obavu, že exekúcia, ako nútený výkon

súdneho rozhodnutia, bude v tomto prípade ohrozená. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že navrhovateľ neosvedčil, že by odporca podnikal akékoľvek kroky smerujúce k zbavovaniu sa majetku, a to ani vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré sú navrhovaným predmetom zabezpečovacieho opatrenia, ani vo vzťahu k inému majetku. Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa, že podľa jeho vedomostí odporca nemá iný majetok vyššej hodnoty upriamil pozornosť na to, že lustráciou v Obchodnom registri zistil, že odporca je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti I. J..S..Z., J. J. C. XX, T., O.: XX XXX XXX, ktorá podľa údajov na stránke www.finstat.sk je aktívna, má majetok, tržby a produkuje zisk, pričom nie je v likvidácii ani v konkurze. Zároveň z lustrácie v Sociálnej poisťovni súd ďalej zistil, že odporca je zamestnancom vyššie uvedenej spoločnosti. Pokiaľ išlo o existenciu záložného práva v prospech banky na predmetných nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcu, ani táto skutočnosť nepredstavuje osvedčenie nebezpečenstva ohrozenia budúcej exekúcie, tým by mohla byť až hrozba, že banka pristúpi k výkonu záložného práva, čo nemožno automaticky odvodzovať len od toho, že nehnuteľnosti sú záložným právom zaťažené. Preto zo samotnej skutočnosti, že dlžník nechce plniť dobrovoľne a že veriteľ podal proti dlžníkovi žalobu, nemožno odvodzovať dôvodnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Poukázal aj na hľadisko proporcionality, keďže zabezpečovacie opatrenie nepochybne predstavuje nie zanedbateľný zásah do majetkovej sféry odporcu (dlžníka). Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko odporcovi ako v konaní úspešnej strane sporu žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Uviedol, že nie je pravdou, že zámerné nepreberanie zásielok odporcom neosvedčuje obavu z ohrozenia budúcej exekúcie. Nakoľko takýmto konaním odporca nedôvodne predlžuje súdne konanie, a to i napriek tomu, že dlh písomne uznal. Nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie, že na účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je potrebné preukázať zbavovanie sa majetku odporcu, uvedené nemá oporu v ust. CSP. Obava z ohrozenia exekúcie môže byť aj z iných dôvodov, ako uviedol súd prvej inštancie. Takéto obmedzené skúmanie dôvodov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zakladá nezákonnosť rozhodnutia. Pričom samotná skutočnosť, že majetok odporcu je zaťažený záložným právom banky je dôvodom obavy z ohrozenia budúcej exekúcie, nakoľko v prípade výkonu záložného práva má banka postavenie veriteľa, ktorý je registrovaný ako prvý v poradí rozhodujúcim pre uspokojenie pohľadávky. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 04.08.2020 sp.zn. III.ÚS 294/2020. Osvedčenie dôvodnej obavy navrhovateľa z ohrozenia budúcej exekúcie vyplýva aj z iných skutočností, a to nekontaktosti odporcu, nemožnosť mu doručovať zásielky zo strany súdu na adresu trvalého pobytu, na ktorej si prvotne prevzal výzvu na úhradu dlhu, existenciu majetku odporcu zaťaženého záložným právom. Skutočnosť, že spoločnosť I. J..S..Z. je aktívna, má majetok a nie je v likvidácii, ani v konkurze nezaručuje, že jeho pohľadávka bude v budúcnosti uspokojená, keďže má pohľadávku voči odporcovi ako fyzickej osobe nie voči spoločnosti, ktorej je odporca konateľom a spoločníkom. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel a priznal mu nárok na plnú náhradu trov konania príp. aby napadnuté rozhodnutie zrušil.

5. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že do času doručenia výzvy spolu s odvolaním cestou odvolacieho súdu mu nebolo známe, že by mu navrhovateľ doručoval akúkoľvek výzvu na úhradu pohľadávky, resp. nemal vedomosť o tom, že navrhovateľ inicioval vo veci súdne konanie. Preto tvrdenie navrhovateľa, že sa vyhýba akejkolvek úhrade pohľadávky nemôže obstať. Uvedené preukazuje aj skutočnosť, že navrhovateľovi uhradil pohľadávku v dvoch splátkach, a to dňa 07.07.2021 sumu 25 000 eur a dňa 08.07.2021 sumu 25 000 eur, t.z. pred tým, ako mu bol cestou odvolacieho súdu doručený návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a odvolanie navrhovateľa a skôr ako sa mohol dozvedieť o vedení súdneho konania na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 22Up/2199/2020. Vzhľadom k tomu, že pohľadávku, ktorej sa má poskytnúť ochrana už uhradil, t.z. pohľadávka neexistuje, sú splnené podmienky na to, aby súd napadnuté uznesenie potvrdil. Z uvedeného dôvodu nemôže dôjsť ani k prípadnému exekučnému konaniu. Požiadavka preukázania zmarenia exekúcie nebola však splnená ani v čase podania návrhu, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.02.2018 sp.zn. 7Co/39/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.02.2019 sp.zn. 43Cob/6/2019 a iné. Upriamil pozornosť na to, že len samotná existencia dlhu nespôsobuje automaticky obavu zo zmarenia exekúcie, ako i skutočnosť, že navrhovateľ ani v odvolaní neuviedol

žiadne relevantné tvrdenia, ktoré by nasvedčovali opak. Rovnako navrhovateľ nepreukázal ani to, že by ním navrhované nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bolo v súlade s princípom proporcionality, keďže pohľadávka, mala rozhodne nižšiu hodnotu ako nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým malo byť nariadené záložné právo. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380, § 378 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

7. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

9. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

10. Podľa § 324 ods.1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 326 ods. CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>> uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý dostatočne, presvedčivo a objektívne odôvodnil svoje rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva vzťahujúceho sa k nehnuteľnostiam opísaným v petite návrhu, k čomu by v zásade postačovalo len konštatovať správnosť dôvodov rozhodnutia a odvolať sa na ne. Odvolací súd ani vzhľadom na odvolacie argumenty nemá dôvod odchyliť sa od právnych záverov súdu prvej inštancie. Vzhľadom na potrebu vyporiadať sa s odvolacími námietkami navrhovateľa, dopĺňa na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie ďalšie dôvody.

18. Vychádzajúc z toho, že odvolací súd za základ svojho rozhodnutia vezme len skutkový stav a právne posúdenie, ktoré tu bolo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a nemôže prihliadnuť na zmeny právneho stavu veci, odvolací súd pri posudzovaní dôvodnosti odvolania odvolateľa neprihliadol

na tvrdenie odporcu, že v dvoch splátkach dňa 07.207.2021 a dňa 08.07.2021 uhradil navrhovateľovi spornú pohľadávku.

19. Vo vzťahu k námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie sa pri posudzovaní splnenia podmienky osvedčenia obavy z ohrozenia exekúcie odklonil od ust. zákona a existujúcej judikatúry, odvolací súd uvádza. Zabezpečovacie opatrenie je opatrením súdu za účelom zabezpečenia majetku pred hrozbou možného zmarenia exekúcie, ktorej predmetom by bolo vymożenie peňažnej pohľadávky. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie pozície veriteľa (resp. zabránenie zhoršenia jeho pozície), a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie musí súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Pretože pri nariaďovaní zabezpečovacieho opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti, z tohto dôvodu súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale rozhoduje spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom zabezpečovacieho opatrenia. Navrhovateľ preto opísaním rozhodujúcich skutočností musí osvedčiť rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu a vecnou argumentáciou presvedčiť súd o potrebe nariaďiť zabezpečovacie opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je totiž rýchle riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Unesenie dôkazného bremena z tohto hľadiska predpokladá, aby navrhovateľ označil dôkazy aspoň základného významu pre osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti zabezpečovacieho opatrenia. Súd rozhodujúci o návrhu musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie.

20. Existenciu dôvodnej obavy z budúceho zmarenia exekúcie navrhovateľ odôvodnil tým, že odporca odmieta dlh uhradiť, čo preukazoval tým, že dňa 12.11.2020 bola odporcovi riadne doručená výzva na úhradu dlhu a tento dlh napriek výzve nehradil. Vychádzajúc z toho, že odporca dňa 08.09.2020 výslovne uznal svoj dlh voči navrhovateľovi titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 16.10.2018 v sume 50 000 eur a tento sa zaviazal v sume 50 000 eur vrátiť navrhovateľovi do 30.09.2020 možno súhlasiť s navrhovateľom, že neuhradením uznaného dlhu v stanovenej lehote odporca porušil svoj záväzok. Samotné porušenie povinnosti odporcu uhradiť dlh navrhovateľovi, neosvedčuje existenciu dôvodnej obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Na preukázanie obavy z budúceho zmarenia exekúcie nepostačuje ani navrhovateľom uvádzaná skutočnosť, že odporca je nekontaktný, nakoľko mu zo strany súdu nemožno doručovať zásielky. Odvolací súd upriamuje pozornosť, že „nekontaktnosť odporcu“ v danom prípade navrhovateľ odvodzoval a preukazoval len tým, že odporca neprevzal zásielku - platobný rozkaz doručovaný Okresným súdom Banská Bystrica. Z listinných dokladov na čl. 11 a čl. 12 je zrejším, že úradná zásielka z Okresného súdu Banská Bystrica bola rovnako doručovaná na adresu trvalého pobytu odporcu a k jej neprevzatíu došlo z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote. I keď navrhovateľ k návrhu pripojil aj žiadosť Okresného súdu Banská Bystrica adresovanú Obvodnému oddeleniu PZ Petržalka o doručenie súdnej zásielky, nie je zrejším, či sa takouto formou podarilo odporcovi zásielku doručiť do vlastných rúk, príp. či prevzatie zásielky odmietol. Vychádzajúc z uvedeného nemožno len s prihliadnutím na to, že odporca v odbernej lehote neprevzal jednu zásielku súdu vyvodiť záver, že odporca je nekontaktným a nemožno mu doručovať písomnosti. Keďže samotný navrhovateľ v návrhu preukázal, že výzvu na úhradu dlhu zo dňa doručovanú na adresu trvalého pobytu odporcu, odporca riadne prevzal dňa 12.11.2020.

21. Odvolací súd nemal za preukázaný ani navrhovateľom tvrdený rozpor rozhodnutia súdu prvej inštancie s judikatúrou. V navrhovateľom citovanom rozhodnutí Ústavného súdu SR zo dňa 04.08.2020 sp.zn. III. ÚS 294/2020 boli predmetom posúdenia iné skutkové okolnosti, a to okolnosti kedy odporca za situácie kedy pohľadávky navrhovateľa boli súdom prvej inštancie priznané, ale rozsudok nebol právoplatný, založil všetky svoje pohľadávky v prospech záložného veriteľa. Je však potrebné poznamenať, že Ústavný súd SR v citovanom rozhodnutí uviedol i nasledovné: „Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Zabezpečovacím opatrením sa teda má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie. Vzhľadom na

zmysel tohto procesného inštitútu sa v konaní a rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neuplatňuje princíp kontradiktórnosti a princíp rovnosti strán sporu tak striktne ako v konaní vo veci samej. Všeobecný súd tak nemusí pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností dbať na všetky formality, ako to je pri riadnom procesnom dokazovaní vo veci samej, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Uvedené platí tak na úrovni rozhodovania na súde prvej inštancie, ako aj pri rozhodovaní na súde odvolacom“. Vychádzajúc z uvedeného tak poskytnutie rýchlej ochrany práv navrhovateľa sa tak odvíja zásadne od toho, či ním tvrdené skutočnosti sú vzhľadom na okolnosti javia ako nanajvyš pravdepodobnými, čo v danom prípade nemal odvolací súd za splnené. Samotná skutočnosť, že odporca na jednu výzvu navrhovateľa na úhradu dlhu nereagoval úhradou dlhu, ako i skutočnosť, že odporca neprevzal v odbernej lehote jednu zásielku súdu, nemožno považovať za dôvod reálnej obavy z ohrozenia exekúcie. Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní poukazuje na rozhodnutiach iných odvolacích súdov Slovenskej republiky odvolací súd zdôrazňuje, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

22. V súvislosti s argumentáciou navrhovateľa obsiahnutou v podanom odvolaní, že nie je jeho povinnosťou preukazovať úkony odporcu smerujúce k zmenšeniu jej majetku, odvolací súd poukazuje na čl. 16 bod 1 CSP, podľa ktorého je súd povinný postupovať a rozhodovať v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona. Súd zisťuje všetky rozhodujúce skutočnosti z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a jeho príloh, a preto navrhovateľ zodpovedá za argumentačnú dostatočnosť a objektívnu presvedčivosť jeho návrhu. Navrhovateľ domáhajúci sa nariadenia zabezpečovacieho opatrenia musí v návrhu osvedčiť, že obava ohrozenia je reálna, teda, že osoba, na majetok ktorej navrhuje zriadiť záložné právo zabezpečovacím opatrením, koná tak (robí faktické a právne úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej, resp. k zmareniu prípadného núteného výkonu rozhodnutia. Ohrozenie nároku, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a navrhovateľ ho musí osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv navrhovateľa. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva navrhovateľa nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Samotné tvrdenia navrhovateľa, ktorými odôvodňoval nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, neosvedčujú naliehavosť potreby požadovanej predbežnej úpravy a nepreukazujú skutočnosť, že by v danom prípade existovala obava, že exekúcia bude ohrozená. Skutočnosť, že odporca vlastní exekvovateľný majetok navrhovateľ ani nespornuje a sám uvedenú skutočnosť aj preukázal listinnými dokladmi. Ak navrhovateľ disponoval dôkazmi preukazujúcimi existenciu dôvodnej obavy, že exekúcia bude ohrozená, bol povinný bez ohľadu na povahu vzťahu s odporcom, uvedené preukázať.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie i v tom, že v danom prípade neboli splnené ani ďalšie predpoklady pre nariadenie daného zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko navrhovateľ neuviedol v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žiadne relevantné skutočnosti odôvodňujúce primeranosť zásahu do majetkových pomerov odporcu nariadením požadovaného zabezpečovacieho opatrenia. V tejto súvislosti podotýka, že bez označenia hodnoty predmetných nehnuteľností, na ktoré sa malo záložné právo vzťahovať, nebolo možné súdom ani posúdiť, či právne účinky zabezpečovacieho opatrenia neobmedzia odporcu ako povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), keď súd je povinný zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie.

24. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09

a podobne). Preto na zostávajúcu odvoláciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

25. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

26. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 C.S.P., keď v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému odporcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému navrhovateľovi. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.S.P. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).